

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg vil gerne sige til hr. Aage Frandsen, og det bliver så også et svar til fru Margrete Auken, at Venstre ikke har ændret opfattelse i denne sag fra førstebehandlingen, og der er nu kommet en række ændringsforslag, som vi stemmer for. Derfor finder jeg ikke anledning til at tage ordet som ordfører i denne sag, men er villig til at drøfte sagen med ordførerne fra Socialdemokratiet, SF og andre partier.

Hr. Aage Frandsen sagde, at i kommunalbestyrelserne tillader man noget, fordi man ikke kan sige nej, det gør man på det her område. Jeg vil gerne spørge hr. Aage Frandsen: Gør man også det på andre områder i kommunalpolitik, at man tillader noget, fordi man ikke kan sige nej til forældrene eller til de ældre eller til sportsfolkene? Og er det sådan, at SF også kunne tænke sig at fratage dem nogle muligheder for at få indflydelse, og gælder det også for SF's kommunalbestyrelsesmedlemmer, at man ikke har den tillid?

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg er nødt til at sige, at jeg synes, det er en helt fantastisk debatform her, at man krydsforhører andre partiers ordførere uden selv at ville gå op og tage ordet. Det er lidt fantastisk, og det må give anledning til ændringer enten i forretningsordenen eller det, der er udstukket af Præsidiets, jeg ved ikke hvor.

Jeg vil også sige, at det er fantastisk, at i stedet for at debattere indhold, så skal vi diskutere tillid til lokalt valgte byrådsmedlemmer, det synes jeg er helt i skoven.

Så vil jeg spørge hr. Aage Frandsen i forbindelse med anbefaling af en sådan folkeafstemning, om det er, fordi man faktisk i de sidste 50 år har set, at fra at kun 5 pct. af landskabet i 1950 var berørt af store tekniske anlæg, så gjaldt det 50 pct. af landskabet i 1990. Også fordi planloven jo har været den mest effektive bremse på udbredelse af de store tekniske anlæg, især i de større byer som det område, vi er i her, men også i nærheden af Århus, Odense, Aalborg osv. Og det er i virkeligheden den bremse, man giver slip på.

Jeg vil spørge hr. Aage Frandsen, om det ikke er det, som giver anledning til det.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Der er flere ting, der peger i retning af, at vi siger, det her forslag er egnet. Det er for det første graden af, hvilke konsekvenser det kan have, at vi vælger én udvikling i forhold til en anden udvikling, vi kunne have valgt.

Hr. Carsten Hansen har selvfølgelig ret i, at man har set en bestemt udvikling, og man skal ikke bare give los. Tænk bare, hvis man havde givet los i den periode, som den her lovgivning lægger op til, hvordan det danske land så havde set ud. Jeg synes ikke, det ville være så smukt, men det er selvfølgelig forskelligt, hvad man mener der er smukt fra ét land til et andet land.

Jeg synes rent faktisk, når man tager i betragtning, hvor mange vi bor i Danmark, at det er ganske smukt, fordi vi har passet meget godt på det. Man ser jo, hvordan det er i nogle andre lande, og man må sandelig sige, at det kunne have været smukkere, men nu klasker man noget op alle steder. Det synes jeg altså ikke er smukt, men det kan godt være, at andre synes, det er smukt med en hel masse forskellige virksomheder, der ligger rundtomkring.

Kl. 19.55

Vi kunne nu vælge at sige til Venstres ordførere, at når man ikke selv gider tage ordet, så vil vi heller ikke svare. Jeg vil gerne minde Venstres mange ordførere om, at vi har haft den tradition i Folketinget, at når der er ændringsforslag, så forholder man sig til ændringsforslagene. Det gør alle ordførere, både med hensyn til de ændringsforslag, man er enig i, og de ændringsforslag, man ikke er enig i. Det er det, der er ideen med at have de 10 minutter også ved andenbehandlingen. Jeg synes, at Venstres mange ordførere skulle overveje, om den debatform, man lægger op til, er Folketinget værdig.

Så vil jeg meget kort svare: Jeg synes ikke, gylletankene er smukke, det synes jeg virkelig ikke. Jeg synes virkelig slet ikke, at man kan bruge ordet smuk i den forbindelse. Jeg synes, de er grimme.

Med hensyn til, hvor meget der bliver af udvikling i de her ting, sagde jeg udtrykkelig, at det ved jeg ikke. Det er der ingen, der ved, men der er nogle, der synes, at det havde været dejligt, hvis der kom en aftægts- eller en medhjælperbolig til hver landbrugsejendom. Det kan jeg forstå at der er nogle der synes. Jeg ved det ikke, ingen ved det, og det vil sige, at man kaster sig ud i en lovgivning, som ingen kender konsekvenserne af. Men hvis det værste skulle blive